

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานในปีการศึกษา 2558 มีจุดมุ่งหมายงานวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะข้อมูลวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ผู้วิจัยดำเนินการสรุปผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายและขั้นตอนของการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตาม ระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดแต่ละเป้าหมายและแต่ละด้าน ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 การพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนดี และมีความสุข พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมความค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนเก่ง และมีความสุข พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมความค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล

ด้านที่ 1 ด้านการเสริมสร้างบุคลิกภาพและความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักเรียนให้ทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกันแก้ไขปัญหาในการทำกิจกรรมต่างๆ

ด้านที่ 2 ด้านการเสริมสร้างสุขภาพกีฬาและนันทนาการ พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 7 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพทางด้านกีฬาและนันทนาการให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 9 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะด้านกีฬาและนันทนาการให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 3 ด้านการเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 13 สถานศึกษาสนับสนุนการจัดกิจกรรมปลูกฝังนักเรียนให้เป็นผู้มีความรู้คุณธรรม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 12 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำที่ดีให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 4 ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 14 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมสืบทอดอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 17 สถานศึกษาสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาศิลปะ วัฒนธรรมของสังคมอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 5 ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 18 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 21 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 23 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีประสบการณ์จากการทำโครงการวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 25 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกการเป็นผู้ประกอบการที่ดีให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 7 ด้านการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 26 สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้สามารถคิดและทำโครงการวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 29 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันคิดสร้างวิสัยทัศน์ในการทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์

ด้านที่ 8 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 31 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 33 สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบบูรณาการสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 9 ด้านการพัฒนาความรู้ และความสามารถทางวิชาการ พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 36 สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถทาง

วิชาการไปใช้อย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 35 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการให้นักเรียนมาสร้างนวัตกรรมสู่ชุมชน

ด้านที่ 10 ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์กรนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 40 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากสังคม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 37 สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามหลักมาตรฐานสากลให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์กรนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลการสัมภาษณ์ เป้าหมายที่ 1 : การพัฒนาสมาชิกให้เป็น คนดีและมีความสุข ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปได้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมาร่วมกันคิดจัดทำนโยบาย วางแผนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน วางแผนการสื่อสารประชาสัมพันธ์ วางแผนในการจัดตั้งชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และให้นักเรียนบุคลากรทุกคนต้องมีส่วนคิดวางแผนการจัดการด้านการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

2. สถานศึกษาต้องให้บุคลากรทุกคนร่วมกันแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมด้านการส่งเสริมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักเรียนทุกชั้นมีร่วมกัน วางแผนจัดทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันลงมือปฏิบัติตัวยั่งยืน พร้อมกับสถานศึกษาต้องสนับสนุนงบประมาณวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทุกด้านในการจัดทำกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเวทีเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมมือกันแสดงศักยภาพของตน และประสานงานกับหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างความร่วมมือในจัดกิจกรรมเพื่อเป็นแรงผลักดันในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาด้วยการปลูกฝังจิตสำนึกละหุ่ง ให้กับผู้เรียนเกิดความตระหนักรด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และสถานศึกษาต้องสนับสนุนทรัพยากรด้านต่างๆ ทั้งด้านบุคคล การจัดการ วัสดุ รวมถึงงบประมาณเพื่อเป็นส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาในกระบวนการการทำกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. สถานศึกษาต้องให้บุคลากรมีส่วนร่วมกันวางแผนการประเมินผลการจัดกิจกรรม กำหนดให้มีการประเมินเพิ่มรายงานการเข้าร่วมกิจกรรม ให้ครุที่ปรึกษาองค์การและด้วยแทนนักเรียนองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยในสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์การประเมินและร่วมกันประเมินผลกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการสัมภาษณ์ เป้าหมายที่ 2 : การพัฒนาสมาชิกให้เป็น คนเก่งและมีความสุข ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล สรุปได้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรนักเรียนร่วมกันวางแผนคิดนโยบาย ไว้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมด้านพัฒนานักเรียน นักศึกษา วางแผนการจัดตั้งชมรมภาษาต่างประเทศให้มีมาตรฐานสู่สากลโดยเฉพาะการมุ่งเน้นการใช้ภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษานั้น และสถานศึกษาต้องร่วมกันคิดวางแผนการจัดทำ MOU กับสถานศึกษาในอาเซียนเพื่อสนับสนุนงบประมาณสำหรับครุต่างชาติเจ้าของภาษามาสอนนักเรียน นักศึกษาและจัดทำแผนส่งนักศึกษาออกฝึกงานต่างประเทศเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สถานศึกษาต้องร่วมกันทำแผนงานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร สร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยการปลูกฝังวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ทำกิจกรรมด้านการเสริมทักษะ วิชาชีพที่เน้นการฟังและการพูดภาษาต่างประเทศ ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันจัดทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาโดยการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมด้วยตนเอง และนำแผนการจัดกิจกรรมซึ่งรวมภาษาอังกฤษไปใส่ในชั้นเรียนวิชาชีพ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติกิจกรรมไปในทางเดียวกัน

3. สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรนักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาโดยการปรับปรุงแก้ไขนโยบายเพื่อยืดใช้เป็นแผนงานจัดกิจกรรมด้านการพัฒนานักเรียนด้านภาษา ส่งเสริมการใช้ภาษาให้กับครุทุกแผนกวิชาและบุคลากรทุกฝ่ายเข้ารับอบรมภาษา ประสานงานความร่วมมือแก้ปัญหาด้านการใช้ภาษาแก้หน่วยงานภายนอกเพื่อเป็นวิทยากรในการจัดกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาจากการจัดกิจกรรมทางด้านภาษาต่างประเทศและมาตรฐานสากลด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. สถานศึกษาต้องร่วมกันจัดทำเกณฑ์การประเมิน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเขียนเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมีเข้ามา มีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงขบวนการทำกิจกรรมด้านมาตรฐานสากลและมีการประชาสัมพันธ์ผลการประเมินกิจกรรมนักเรียนให้บุคลากรนักเรียนทราบในการทำกิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญของการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตาม ระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

การศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับนักเรียน นักศึกษาอยู่ 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายพัฒนา กิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายบริหารทรัพยากร และฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ในฝ่ายพัฒนา กิจการนักเรียนนักศึกษา ได้กำหนดระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ขึ้นเพื่อนำมาเป็นกรอบในการบริหารงานกิจการ กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาให้สำฤทธิ์ผลตามเป้าหมายตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้ จึงส่งผลให้มีสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ให้ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนในสภาพปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนไม่รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อมที่ดีพอ และไม่อาจปรับตัวได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพ ดิด ปัญหาเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน ปัญหานิยมพุงเพ้อ ซึ่งในภายภาคหน้าจะเกิดผลเสียต่อการสืมคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ รวมถึงวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไป จำเป็นที่การจัดการศึกษาของ ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อสามารถพัฒนาคนของประเทศไทยให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคมที่เปลี่ยนแปลงและร่วมมือแข่งขันได้อย่างเหมาะสม ทัดเทียม โดยสามารถดำรงความเป็นไทยได้ในประชาคมโลก ซึ่งสอดคล้องกับ โอลสัน (Olson, 2001) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาร่วมกันของทางคณะ ซึ่งเป็นฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนิสิต โดยผู้วิจัยได้นե้นว่าการแยกกันทำงานคนละส่วนอย่างเด็ดขาดนั้น เป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักศึกษา ในทางที่ถูกที่ควรแล้วทั้งสองฝ่ายจะต้องทำงานส่งเสริมการเรียนรู้ของ

นักศึกษาร่วมกันอย่างใกล้ชิด โดยทุ่มเทเวลาให้นักศึกษามากขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของนักศึกษาและช่วยกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต ช่วยให้พัฒนาคุณค่า ความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงความเป็นอยู่ในรั้มมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิชญ์ ประจยุทธ (2552) ได้ดำเนินการศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 โดยศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเพื่อเปรียบเทียบความ คิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา พบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 โดยรวมทั้งด้าน กิจกรรมแนะนำ และด้านกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ คดิ ปรีชา (2550) ได้ดำเนินการศึกษาสภาพการบริหาร สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาจังหวัดลำปาง พบว่า สภาพการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษา จังหวัดลำปาง โดยรวมทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการ วางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำองค์กรและ ด้านการควบคุมองค์กรมีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ประมวล วิลาจันทร์ (2555) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการ บริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดย ภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2. รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อยดังนี้ 1. คณะกรรมการกิจการนักเรียน นักศึกษา 2. ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีองค์ประกอบย่อย คือ งาน กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานพัฒนานักเรียนนักศึกษา งานบริการและสวัสดิการนักเรียน นักศึกษา งานแนะแนวนักเรียนนักศึกษาและงานศิชย์เก่าสัมพันธ์ 3. กระบวนการบริหารกิจ การนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีองค์ประกอบย่อย คือ การวางแผน การจัดองค์การ การดำเนินงาน การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนา ตามรูปแบบ ได้ผ่านการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์โดยผู้ที่ปฏิบัติงานในสถาบันการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่ง สอดคล้องกับ คำปุ่น พลรัตน์ (2548) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการ บริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษา สถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ 5 จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า 1. ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ใน สถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 จังหวัดอุบลราชธานี มี ความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน-นักศึกษา โดยรวมมีระดับ การปฏิบัติอยู่ใน

ระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านงานโครงการพิเศษ รองลงมาคือ งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานแนะแนวอาชีพและจัดางานตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ งานปกครอง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง 2. ครุฑี่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความคิดเห็น ต่อสภาพการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน-นักศึกษา โดยรวมและด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดางาน ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ และงานปกครองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3. ครุฑี่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี กับครุฑี่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ชาเจอร์ตี้ (Hargerty, 1971 : 24-01A) ได้ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐวิมิชแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า กิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งในโปรแกรมการเรียนมีการให้เวลาสำหรับกิจกรรม แต่การดำเนินการมีข้อบกพร่อง คือ ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจ รวมทั้งนโยบายฝ่ายเดียวเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามแนวโน้มการจัดกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จได้ต้องรวมวิชาการกับกิจกรรมเข้าไว้ในหลักสูตรและจัดขึ้นเรียนพิเศษขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับปีง (Ping 1999 : 13) ได้ศึกษาประเด็นสำคัญของการขยายตัวของบทบาทนักศึกษาระหว่างประเทศสำหรับการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ประเด็นสำคัญของผลกระทบการพัฒนาระหว่างประเทศในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ข้อโต้แย้งการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานของกิจกรรมนักศึกษา คือ การศึกษานี้เอง ความเป็นนาชาติของการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ขยายตัวออกไป แต่ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบหลักทั้ง 3 ประการ ได้แก่ 1. กฎระเบียบในทางปฏิบัติงานให้เหมาะสม 2. การพัฒนาตนเอง 3. การบริการด้านสงเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญทั้ง 3 ประการของ การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา

เมื่อพิจารณารายด้าน พบร่วม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมอาจเนื่องมาจาก สถานศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมสืบทอดอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พื้นบ้าน สืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยเพื่อพัฒนาความประพฤติที่ดีงามตามวิถีชาวพุทธ ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาศิลปะ วัฒนธรรมของสังคมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (2549) กล่าวว่า มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และอารีตประเพณีท้องถิ่นตามที่พระราชนูญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบำรุงรักษา ศิลปะ อารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ได้ตระหนักรถึงความสำคัญของการกิจในด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จาเร็ตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมยังดีของท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ร่วมกับ สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่วมกัน พิจารณาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2552 : อ้างถึงใน ปรีดา เหลือบแล, 2557 กล่าวว่า ในด้านของการศึกษาโรงเรียนถือว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการอนุรักษ์และสืบสานศิลป วัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวาง เนื่องจากศูนย์วัฒนธรรมส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ในสถานศึกษาและการดำเนินงานส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่วัฒนธรรมจะประสบผลสำเร็จและยั่งยืนได้จำเป็นต้องนำไปสู่เด็กและเยาวชน นอกจากศูนย์วัฒนธรรมจะเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนแล้วยังเป็นองค์กรที่เน้นการทำงานด้านวิชาการเป็นหลักจึงนับว่าเป็นเครื่องขับเคลื่อนการดำเนินงานวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริงในการร่วมกันดำเนินงานทำนุบำรุงรักษาถ่ายทอดและแก้เปลี่ยน วัฒนธรรมเพื่อใช้ประโยชน์ในวิถีชีวิตและรักษาความเป็นชาติด้วยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณีโดยการมีส่วนร่วมของบ้านrongเรียน และศาสนสถาน ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐชยา ฐานีสร และคณะ (2553) ได้ศึกษาเรื่องสภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนไว้เป็นเกณฑ์ในการจัด หลักสูตร ที่สำคัญมากที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต รองลงมาได้แก่ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วน ร่วม และการมีคุณธรรม จริยธรรม ตามลำดับ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละประเภททั้ง กิจกรรมแนวน้ำ กิจกรรมในเครื่องแบบ และกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน จะมีลักษณะการบริหารจัดการ กระบวนการการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล และปัจจัยที่ ส่งผลมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามบริบทของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร อรัญมิตร (2554 : 13) "ได้ดำเนินการศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจาเร็ตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหัวยาง อำเภอกระนวน จังหวัด ขอนแก่น พ布ว่า ด้านการมีส่วนร่วมมีการจัดกิจกรรมหลักด้านศาสนาพราหมณ์วันสำคัญของ ศาสนาโดยประสานกับผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่นจัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ และความสามานฉันท์ด้านศิลปวัฒนธรรมและจาเร็ตประเพณีท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ชุมชนองค์กร เครือข่ายและประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจาเร็ตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ แนวทาง ใจกลาง (2552) "ได้ศึกษา รูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย พ布ว่า การ ประเมินรูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทยซึ่ง ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารงานในขณะมีความเห็นสอดคล้องกัน ว่ารูปแบบมีความเหมาะสมสมมีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก"

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความตระหนักรถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 ได้กำหนด แนวทางอันเป็นนโยบายในการจัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในแผนหลักสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ 10 ประการ คือ 1. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความ ตระหนักรและมีส่วนร่วมในการพัฒนา คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ 2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายข้อมูลสิ่งแวดล้อมใน ระดับชุมชนและ ในระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม 3. ส่งเสริมให้มีการศึกษาและ สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาทั้งก่อนประจำการและประจำการ แก่กลุ่มเป้าหมายในการฝึกอบรมทั้งใน ระยะสั้นและระยะยาว 4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการ พัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา 5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ หัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในการศึกษาอุปกรณ์โรงเรียนด้วย 6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ สื่อมวลชนหรือองค์กรเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วม 7. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาหรือ ชุมชนพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นธรรมชาติ 8. ส่งเสริมและ สนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 9. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและรวบรวม ข้อมูลสื่อทุกชนิดเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง 10. ส่งเสริมและ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมศึกษา กับนานาประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ พันธนภกทร วนิช (2549) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้ สถานศึกษา กรณีศึกษาชุมชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวิทยาลัยเทคนิคเลย พบว่า กระบวนการมีส่วน ร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ชุมชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นผู้กระตุ้น และผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม โดย เริ่มขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา และค้นหาแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคนิค AIC เพื่อสร้างกระบวนการตัดสินใจร่วมกัน ในการวางแผนการปฏิบัติการจัดการ สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ นิพนธ์ สุขนัง (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของนักศึกษา การศึกษาอกโรงเรียน ในอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า พฤติกรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาการศึกษาอกโรงเรียน ในอำเภอหนองไผ่ จังหวัด เพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิลป์ สีกาด (2550) ได้ศึกษาการมี ส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโรงเรียน สำรวจระบบทราบชายแดน จังหวัดราชบูรี พบว่า 1. การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการ

อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนด้วยการลดใช้กระดาษ จังหวัดราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พ布ว่าการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างความตระหนักดื่มปัญญา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบการร่วมกันปฏิบัติของครุกรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชนและประชาชนหมู่บ้านที่มีต่อการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาเป้าหมาย ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยในแต่ละเป้าหมายมาอภิปรายผลเพื่อนำมาเป็นกรอบในการบริหารงานกิจการ กิจกรรมนักเรียนนักศึกษากำหนดระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ให้สอดคล้องตามเป้าหมายได้ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 การพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนดี และมีความสุข พ布ว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมความค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พ布ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมสืบทอดอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พื้นฟู สืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยเพื่อพัฒนาความประพฤติที่ดีงามตามวิถีชาวพุทธ ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนาศิลปวัฒนธรรมของสังคมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (2549) กล่าวว่า มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจริตประเพณีท้องถิ่นตามที่พระราชนูญญาติกำหนด แผนและข้อตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบำรุงรักษา ศิลปะ จริตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกิจในด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จริตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น เป็นอย่างยิ่ง จึงได้ร่วมกับ สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่วมกัน พิจารณาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2552 : อ้างถึงใน ปรีดิ เหลือบแล, 2557 กล่าวว่า ในด้านของการศึกษาโรงเรียนถือว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการอนุรักษ์และสืบสานศิลป วัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวาง เนื่องจากศูนย์วัฒนธรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในสถานศึกษาและการดำเนินงานส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่วัฒนธรรมจะประสบผลสำเร็จ และยังยืนได้จำเป็นต้องนำไปสู่เด็กและเยาวชน นอกจากศูนย์วัฒนธรรมจะเป็นองค์กรที่ใกล้ชิด กับเด็กและเยาวชนแล้วยังเป็นองค์กรที่เน้นการทำงานด้านวิชาการเป็นหลักจึงนับว่าเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและของกระทรวงวัฒนธรรม 在การขับเคลื่อนการดำเนินงานวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริงในการร่วมกันดำเนินงานทำนุบำรุงรักษาถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อใช้ประโยชน์ในวิถีชีวิตและรักษาความเป็นชาติด้วยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณีโดยการมีส่วนร่วมของบ้านโรงเรียน และสถานสถาน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร อรัญมิตร (2554 : 13) “ได้ดำเนินการศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนาศิลป วัฒนธรรมและอารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอราษฎร์บูรณะ จังหวัดขอนแก่น พนบว่า ด้านการมีส่วนร่วมมีการจัดกิจกรรมหลักด้านศาสนาพราหมณ์วันสำคัญของศาสนา โดยประสานกับผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่นจัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และ ความสามัคคีด้านศิลปวัฒนธรรมและอารีตประเพณีท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ชุมชนองค์กร เครือข่ายและประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและอารีตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ นงลักษณ์ ใจลาด (2552) “ได้ศึกษา รูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย พนบว่า การ ประเมินรูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทยซึ่ง ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารงานในคณะมีความเห็นสอดคล้องกัน ว่ารูปแบบมีความเหมาะสมมีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก”

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความตระหนักรถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างคุ้มค่าและจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 ได้กำหนด แนวทางอันเป็นนโยบายในการจัดสิ่ง แวดล้อมศึกษาในแผนหลักสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ 10 ประการ คือ 1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มี การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความ ตระหนักรถึงคุณค่าและสิ่งแวดล้อมในการพัฒนา คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ 2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายข้อมูลสิ่งแวดล้อมใน ระดับชุมชนและในระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม 3. ส่งเสริมให้มีการศึกษาและ สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาทั้งก่อนประจำการและขณะประจำการ แก่กลุ่มเป้าหมายในการฝึกอบรมทั้งใน ระยะสั้นและระยะยาว 4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการ พัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา 5. ส่งเสริมและสนับสนุน ให้จัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย 6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ สื่อมวลชนหรือองค์กรเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วม 7. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาหรือ ชุมชนพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นธรรมชาติ 8. ส่งเสริมและ สนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 9. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและรวบรวม

ข้อมูลสือทุกชนิดเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง 10. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาภันนานาประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ พันธุ์ วนิช (2549) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา กรณีศึกษาชุมชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยี พบว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ชุมชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นผู้กระตุ้น และผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเริ่มขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา และค้นหาแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคนิค AIC เพื่อสร้างกระบวนการดัดสินใจร่วมกัน ในการวางแผนการปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ นิพนธ์ สุขีนัง (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน ในอำเภอท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ในอำเภอท่องเที่ยว จังหวัด เพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิลป์ สีกาด (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโรงเรียน สำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดราชบุรี พบว่า 1. การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนสำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างความตระหนักรู้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2. การปรับเปลี่ยนการร่วมกันปฏิบัติของครุกรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชนและประชาชนหมู่บ้านที่มีต่อการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนเก่ง และมีความสุข พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมความค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรม จรรยาบรรณวิชาชีพที่สอดคล้องกับนโยบายของ สอศ. กำหนดไว้แก่นักเรียน สนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีประสบการณ์จากการทำโครงการท่าโถร่องน้ำวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพของ สอศ. กำหนดไว้ และมีการจัดกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกการเป็นผู้ประกอบการที่ดีให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (2549 : 8 - 9) กล่าวไว้ว่า มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผลการเรียนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษามาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดในการจัดอาชีวศึกษาเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ

ประเมินผล และประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง การทดสอบความรู้ ความสามารถ และทักษะ ตลอดจนลักษณะนิสัยในการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานวิชาชีพหนึ่ง โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมซึ่ง กำหนดเกณฑ์การตัดสินไว้ชัดเจน พร้อม ทั้งจัดดำเนินการประเมินภายใต้เงื่อนไขที่เป็นมาตรฐาน แบบประเมินมาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง แบบทดสอบวัดความรู้ ความสามารถ และ ทักษะ ตลอดจนลักษณะนิสัยในการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานวิชาชีพ ข้อกำหนดที่ 1 สถานศึกษาควรจัดการพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาใน ข้อ 1.1 ความรู้และทักษะวิชาชีพตามหลักสูตรที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงไป ด้วยชีวีที่ 1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด ของแต่ละชั้นปี ข้อ 1.6 ความรู้และทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพและหลักสูตรสำหรับผู้สำเร็จ การศึกษา ด้วยชีวีที่ 6 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ การ สำเร็จการศึกษา ด้วยชีวีที่ 7 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ วิธีชัย ภูนิลาลัย (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานมาตรฐานอาชีวศึกษา ดังนี้: ศึกษาเฉพาะกรณี วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรม อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานด้านหัวไป ด้านผู้เรียน ให้มีสุข นิสัยสุขภาพจิตที่ดี วิทยาลัยฯ ดำเนินการด้านสุขนิสัย สุขภาพจิตที่ดีโดยมีการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานน้ำหนักและส่วนสูงที่ชัดเจนมีหลักฐานการติดตามการพัฒนาการเจริญเติบโตทางกาย มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน ปลดลดจากสิ่งเสพติดให้โทษ สิ่งอมeme และการ ทະเลาะวิวาก จัดให้มีกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับภัยและโทษของสิ่งเสพติดและสิ่งอมeme ซึ่ง สอดคล้องกับ คริสต์ (Christy,1991 อ้างถึงใน สมคิด อินพุ่ม, 2549 : 55) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาผู้นำทางด้านการศึกษาและการบริหารที่ เกี่ยวข้องให้เข้าใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการวางแผน และการเตรียมการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการพัฒนาบุคลากรซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทรัพยากรและกรณีด้วยอย่างที่จะสามารถ นำไปใช้ในการวางแผนและควบคุมดูแลให้เกิดความเปลี่ยนแปลง มีเนื้อหา 5 บทเป็นงานวิจัย แนวโน้มการประยุกต์และการเลือกทางที่ควรปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ คุรุสภารดำเนินการตาม หน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภากฎและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 มาตรา 9 (2555) กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและ คุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้ว่าเป็นบริการที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการที่มีก្មณา ให้ความสำคัญกับวิชาชีพทางการศึกษาและกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุณนั้น เนื่องจากเป็น วิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ ต้องใช้ความรู้ ทักษะและความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามหลักมาตรฐานสากล มีการจัดกิจกรรมอบรมพัฒนาความรู้ระบบมาตรฐานสากลตามลักษณะที่พึงประสงค์ที่ สอศ. กำหนด มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในการทำโครงการงานวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้อย่างสม่ำเสมอ และมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ไฟพุทธ์ สิน Larawat (2549 : 4) กล่าวว่า การพัฒนาและยกระดับดำเนินการสู่มาตรฐานสากล หมายถึง โรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีเจตนารมณ์ในการพัฒนาโรงเรียนให้สามารถจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพอันหมายถึงเป็นคนเก่ง คนดี เป็นคนที่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย ภายใต้ บริบทสังคมโลกใหม่ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพและความสามารถระดับสูงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร เพื่อพึงพาตนเองและสมรรถนะในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาของประเทศต้องเป็นไปในทิศทางที่มีคุณค่าต่อตัวผู้เรียนต่อสังคมในทางสร้างสรรค์ มากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้ดำรงอยู่ในสังคมโลกที่แข่งขันกันอย่างรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553 : 32) กล่าวว่า การพัฒนาและยกระดับดำเนินการสู่มาตรฐานสากล หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการเป็นการบริหารจัดการยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้สูงขึ้นสู่มาตรฐานสากล ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพแห่งชาติ เป็นโรงเรียนยุคใหม่ที่จัดการศึกษาแบบองค์รวมและบูรณาการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนมีการพัฒนาหลักสูตร แล้วปแบบ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความแตกต่าง ตามศักยภาพของผู้เรียน โดยคำนึงถึง ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้สื่อ อุปกรณ์ เครื่อง นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารที่เหมาะสมทันต่อการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก ซึ่งสอดคล้องกับ สภาพของสังคมไทยที่อยู่ในภาวะของโลกที่เน้นระบบเศรษฐกิจ สังคมฐานความรู้ ดังนั้นการจัดการศึกษา จึงต้องจัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะในการนำพาประเทศไทยเข้าสู่สังคมในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ได้ทั้งการรู้ทันนำโลก การเรียนรู้ช้านาญการ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ การรวมพลังงานสร้างสรรค์สังคม มีการพัฒนากระบวนการในการบริหารจัดการศึกษา ด้วยวิธีที่หลากหลายทั่วถึงและต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสู่ความเป็นเลิศ ในระดับสากล มีภาคีเครือข่ายการจัดการเรียนรู้และการบริหารการศึกษาร่วมกันระหว่าง สถานศึกษาทั้งในระดับห้องถัน ระดับภูมิภาคระดับประเทศ ระดับระหว่างประเทศ ซึ่งสอดคล้อง กับ สถานต์ ผลประมูล (2555) กล่าวว่า การพัฒนาและยกระดับดำเนินการสู่มาตรฐานสากล หมายถึง การกิจหลักของโรงเรียนในการพัฒนาและยกระดับดำเนินการสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย การศึกษาทำความเข้าใจโครงการและสร้างความตระหนักรู้แก่บุคลากรใน

โรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล และเสนอแผนกลยุทธ์ต่อประธานกรรมการบริหารโรงเรียน พร้อมทั้งจัดทำพันธะสัญญา(กรอบ)ในการขับเคลื่อนโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลการจัดทำสาระรายวิชาเพิ่มเติมสู่ความเป็นเลิศ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล และเสนอหลักสูตรต่อประธานกรรมการบริหารโรงเรียน การจัดทำห้องปฏิบัติการ Resource Center ห้องสมุด พร้อมทั้งจัดหาครุภัณฑ์ อุปกรณ์ สื่อ ปรับปรุงรายการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอนสู่สากล การสำรวจข้อมูลครุเพื่อเตรียมการพัฒนา การดำเนินการบริหารด้วยระบบคุณภาพ จัดตั้งและดำเนินการเครือข่ายร่วมพัฒนา การวิจัยและพัฒนาหารูปแบบการจัดหลักสูตรและการสอน โดยการมีส่วนร่วม การนำเสนอผลงานและการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการรายงานผลการประเมินโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับ ภารกิจติดตาม (2555) กล่าวว่า การพัฒนาและยกระดับดำเนินการสู่มาตรฐานสากล หมายถึง การระดมสมองร่วมคิด ร่วมหารือ จึงสามารถวางแผนงานได้ว่า โรงเรียนมาตรฐานสากล จะต้องมีหลักสูตรเด่นที่เน้นมาตรฐาน ซึ่งหลักสูตรนั้นจะต้องประกอบด้วย 8 สาระการเรียนรู้ ผนวกกับความเป็นสากลที่ประกอบด้วย ทฤษฎีองค์ความรู้ ชักนำเด็กสู่การคิดโครงงาน และสามารถเสนอผลงานได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ต้องอยู่ภายใต้การบริหารที่เปี่ยมด้วยคุณภาพ ที่มีองค์ประกอบสำคัญคือ มีผู้นำล้ำเลิศความคิดครอบคลุมภารกิจทุกด้าน ปัจจัยพื้นฐานครอบคลุม สามารถสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนา หากผู้เรียนได้ผ่านเข้าสู่ระบบของโรงเรียนมาตรฐานสากล แล้ว ผลที่ได้คือ ผู้เรียนจะมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen) ที่อยู่ภายใต้รัฐ ยอดเยี่ยม วิชาการ สื่อสารอย่างน้อย 2 ภาษา ล้านนาทางความคิดผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ ไม่เพียงเท่านั้น การกล่อมเกลาผู้เรียนที่จะต้องมีศักยภาพเป็นพลโลกจะต้องพร้อมใจกันร่วมอนุรักษ์โลก เนื่องจากความเป็นสากลที่ถูกปลูกฝังอยู่ในหัวใจของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ 2 แนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

จากการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

พิจารณาภาพรวม

การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคต แห่งประเทศไทย พ布ว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา สถานศึกษามีการดำเนินการสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพใน

อนาคตแห่งประเทศไทยทั้ง 10 ด้าน ให้แก่นักเรียน นักศึกษาด้วยหลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านร่วมคิด ด้านร่วมทำ ด้านร่วมแก้ปัญหา และด้านร่วมประเมินผล โดยนำกระบวนการมีส่วนร่วมมาบริหารงานกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายเพื่อการพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ใน การร่วมกันกำหนดแนวทางกลยุทธ์ดังๆ ในการบริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษา รวมถึงขาดการสร้างความตระหนักรถลูกจิตสำนึก และการประชาสัมพันธ์ถึงผลิตผลเสียในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะด้าน การส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกอบกับสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านต่างๆ ของสถานศึกษาที่มีมาก็จึงไม่สามารถจะครอบคลุม ถึงการจัดกิจกรรมที่ส่งผลต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษาโดยตรง จึงต้องใช้หลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเข้ามาบริหารจัดการในงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์กรนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย เพื่อร่วมกันคิดกำหนดนโยบายวางแผนการจัดกิจกรรม ร่วมกัน การร่วมลงมือกันปฏิบัติงานมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดกิจกรรม รวมถึง การร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมตามระเบียบองค์กรนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไป และร่วมกันประเมินผลการจัดกิจกรรม ตามสภาพจริงเพื่อให้สมาชิกทุกคนรับรู้และร่วมกันแก้ปัญหาในครั้งต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุดจึงต้องนำหลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมให้ส่งผลดีตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาวางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ จันทร์ กำภัคสร (2557) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัย พนบว 1. สภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 บริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกิจกรรมแนะแนวทำสูงสุดคือการสำรวจข้อมูลปัญหาความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียนทำน้อยสุดคือ การวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนรายบุคคล กิจกรรมนักเรียนทำสูงสุดคือการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา ความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียนทำน้อยสุดคือกำหนดหลักฐานแสดงถึงความสำเร็จตามตัวชี้วัด กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณะประโยชน์ทำสูงสุดคือการสรุปผลข้อมูลปัญหาความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียน ทำน้อยสุดคือ วิเคราะห์และแปลความหมายผลการดำเนินกิจกรรม 2. ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีอยู่ 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหาร ด้านครุ ด้านนักเรียน ด้านผู้ปกครองและชุมชน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3. แนวทางแก้ปัญหาการบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ ด้านผู้บริหาร ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่ และผู้อำนวยการโรงเรียน ต้องร่วมมือกันให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง ด้านครุ ส่งเสริมให้ครู

ได้รับความรู้ได้เข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านนักเรียน ได้แก่ การปลูกฝัง จิตสำนึกราชการณ์ ความอดทน อดกลั้น ระเบียบวินัยให้เกิดกับนักเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ด้านผู้ปกครอง และชุมชน ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่าง ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับ วิทยา มั่นเดิม (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา ศึกษาการพัฒนาฐานรูปแบบการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาและศึกษา แนวทางการนำรูปแบบการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพใน จังหวัดเชียงรายสู่การปฏิบัติ ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดเชียงราย ผู้ดูแลแบบสำรวจมีความคิดเห็นว่า สภาพ การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดเชียงราย ในภาพรวม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านมีสภาพการบริหารงานในระดับดี โดยด้านการ วางแผนมีระดับความคิดเห็นสภาพการดำเนินงานเป็นอันดับแรก ด้านการแก้ไขปัญหา เป็น อันดับสอง ด้านการปฏิบัติตามแผนและด้านการตรวจสอบผลการปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็น สภาพการบริหารงานเท่ากัน เป็นอันดับสาม 2. รูปแบบการพัฒนาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดเชียงรายควรส่งเสริมให้องค์กรในสังคมเข้ามา มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนการบริหารงาน กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ใช้หลักทางการบริหาร 4M และ 1T 3. แนวทางการนำรูปแบบการพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของ วิทยาลัยการอาชีพ ในจังหวัดเชียงรายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน 4. ข้อเสนอแนะใน การนำผลการวิจัยไปใช้ควรจัดทำคู่มือปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาและเมื่อนำรูปแบบ การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไปใช้ควรทำตามขั้นตอนที่กำหนดมีการติดตาม ประเมินผลการนำรูปแบบการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไปใช้ในสถานศึกษาอย่าง ต่อเนื่องและนำผลการติดตามประเมินที่ได้มารับประทานแก่การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์นเน็ท (Burnett, 1996 : 282) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของความสำเร็จของนักเรียนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา พぶว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียนตาม หลักสูตร ส่งผลกระทบสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักเรียนมีแนวโน้มจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ยุพาร พูปาง (2545 : 5) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง ผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความ ต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและ ความเห็นพ้องต้องกัน จะต้องมีมากจนเกิด ความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ เหตุผล เปื้องแรก ของการที่มีความร่วมกันได้ควร จะต้องมีการตระหนักร่วมกับปฎิบัติการทั้งหมดหรือการ

กระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือใน นามกลุ่มนั้น กระทำผ่านองค์การ (organization) ดังนั้น องค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กรณีกา ชุม ดี (2524 : อ้างถึงใน นพวรรณ ธีระพันธ์เจริญ, 2551 : 10) กล่าวว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมว่ามี 10 รูปแบบ ได้แก่ การร่วมประชุม การร่วมอภิปราย การร่วมเป็นกรรมการ การร่วมเป็นผู้นำ การร่วมสมภาษณ์ การร่วมเป็นผู้ชักชวน การร่วมเป็นผู้บุริโภค การร่วมเป็นผู้เริ่มการร่วมเป็น ผู้ใช้แรงงานหรือเป็นลูกจ้าง และการร่วมอภิกวัสดุอุปกรณ์

พิจารณารายเป้าหมาย

ผู้วิจัยนำประเด็นแนวทางการดำเนินงานแต่ละเป้าหมายมาอภิปรายผลตามรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายที่ 1 แนวทางการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปได้ว่า แนวทางการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมาร่วมกันคิดจัดทำนโยบาย วางแผนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน วางแผนการสื่อสารประชาสัมพันธ์ วางแผนในการจัดตั้งชุมชนนิรภัยชุมชนชาติและสิ่งแวดล้อม และให้นักเรียนบุคลากรทุกคนต้องมีส่วนคิดวางแผนการจัดการด้านการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาขาดการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง กลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา รวมถึงขาดการระดมความคิดในการวางแผนการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้การนำผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานต่างๆ จะทำให้มีการบูรณาการตัดสินใจรอบคอบมีเหตุมีผล สามารถช่วยกันคิดวิเคราะห์ปัญหาขั้นตอนต่างๆ โดยอาศัยความเข้าใจหรือการตกลงร่วมกัน มีการร่วบรวมกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรมาสนับสนุนงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เดิมใจที่จะทำงานร่วมกันเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้สอดคล้องตรงกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ครุแต้ว ณิชาพร (2551) กล่าวว่า การบริหารจัดการแบบร่วมคิดประกอบด้วย
  1. การบริหารจัดการแบบร่วมคิดร่วมทำจะเกี่ยวข้องกับคนอยู่ 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มกำหนดนโยบาย (Policy Group) และกลุ่มจัดทำแผนงาน / โครงการ (Programme Group) ซึ่งทั้งสองกลุ่มจะต้องปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเห็นiyawann และสอดประสานกัน
  2. การบริหารจัดการแบบร่วมคิดร่วมทำเป็นความร่วมมือช่วยเหลือและประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคลากรทั้งหมดของโรงเรียนนักเรียนและชุมชน
  3. จุดเน้นของการบริหารแบบร่วมคิดร่วมทำเน้นการทำหน้าที่หลักของโรงเรียนนักเรียนและชุมชน
  4. กลุ่มกำหนดนโยบาย (Policy Group)

Group) ซึ่งได้แก่คณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะทำหน้าที่สำคัญอยู่ 4 ประการ กำหนดเป้าหมายและวิเคราะห์ปัญหา/ความต้องการกำหนดนโยบายให้ความเห็นชอบในการจัดสรรงบประมาณ ประเมินผลสำเร็จของเป้าหมาย นโยบาย และการสนองตอบต่อปัญหา/ความต้องการ 5. กลุ่มทีมงานจัดทำแผนงาน/โครงการ (Programme Group) ซึ่งปกติจะประกอบไปด้วยคณะครุ – อาจารย์ เจ้าหน้าที่ซึ่งคณะ Policy Group เป็นผู้กำหนดขึ้นเมื่อน้ำที่จัดทำแผนงาน/โครงการที่สอดคล้องเป้าหมายและนโยบาย 6. แผนงาน/โครงการที่จัดทำขึ้นจะสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางการจัดสรตรพยากรณ์ที่จะใช้ในการดำเนินงานตามแผน 7. การนำแผนงาน/โครงการไปปฏิบัติและการประเมินผลโครงการเป็นภารกิจสำคัญของทีมงานแผนงาน/โครงการ (Programme Group) 8. มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจนระหว่างกลุ่มนโยบาย (Policy Group) กับกลุ่มแผนงาน /โครงการ (Programme Group) แต่ก็มีบางกิจกรรมที่สมาชิกบางคนอาจจะปฏิบัติงานอยู่ทั้งสองกลุ่ม เช่น สมาชิกฝ่ายแผนงาน/โครงการจะเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร (สารสนเทศ) แก่กลุ่มนโยบาย เช่น การเตรียมงบประมาณการเตรียมทางเลือกในการแก้ปัญหา สนองความต้องการ เป็นต้น 9. กระบวนการบริหารจัดการแบบร่วมคิดร่วมทำ ประกอบไปด้วย ขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมายและวิเคราะห์ปัญหา/ความต้องการ (Goal setting and need Identification) ขั้นที่ 2 การกำหนดนโยบาย (Policy-Making) ขั้นที่ 3 การวางแผน (Planning) ขั้นที่ 4 การกำหนดงบประมาณ (Budgeting) ขั้นที่ 5 การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementing) ขั้นที่ 6 การประเมินผล (Evaluating)

2. สถานศึกษาต้องให้บุคลากรทุกคนร่วมกันแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมด้านการส่งเสริมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักเรียนทุกชั้นมรรภิชาชีพร่วมกันวางแผนจัดทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันลงมือปฏิบัติตัวอยู่ด้วยตนเอง พร้อมกับสถานศึกษาต้องสนับสนุนงบประมาณวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทุกด้านในการจัดทำกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเวทีเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมมือกันแสดงศักยภาพของตน และประสานงานกับหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างความร่วมมือในจัดกิจกรรมเพื่อเป็นแรงผลักดันในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมในการช่วยกันลงมือปฏิบัติงานกิจกรรมต่างๆ การร่วมกันทำงาน ต้องได้รับความร่วมมือกันหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือกันถึงจะเกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาต้องสร้างความรู้ความเข้าใจมองหมายหน้าที่ให้นักเรียน นักศึกษาและบุคลากรเข้ามา มีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อสนองสนองนโยบายต่างๆ ทางด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมและส่งผลกระทบต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษาโดยตรง จึงต้องใช้หลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมมือปฏิบัติงานสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติ

สัชญการ (2551) กล่าวว่า การร่วมทำ คือ การประสานงานการจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้ งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติงานสร้างสรรค์สัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุก ฝ่าย โดยอาศัยความเข้าใจ หรือการตกลงร่วมกันมีการรวมรวมกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรมาสนับสนุนงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เต็มใจที่จะ ทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ปัทมา สูบกำปัง (2543 อ้างถึงใน บาร์ศักดิ์ อุวรรณโณ, 2554 : 18) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ว่าหมายถึง การ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิ์ในกระบวนการนโยบายสาธารณะทั้งในด้านการให้และรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การ วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการ ปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผลตามนโยบายแผนงานโครงการหรือกิจกรรมนั้น

3. สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาด้วยการปลูกฝังจิตสำนึก ให้กับผู้เรียนเกิดความตระหนักรด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำปัญหาที่เกิดขึ้นใน การจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และสถานศึกษาต้อง สนับสนุนทรัพยากรด้านต่างๆทั้งด้านบุคคล การจัดการ วัสดุ รวมถึงบประมาณเพื่อเป็นส่วน ช่วยในการแก้ไขปัญหาในกระบวนการการทำงานร่วมกัน ทั้งด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจเนื่องมาจาก การร่วมกันแก้ปัญหาการจัดกิจกรรม ทุกฝ่ายต้องช่วยกันคิดหาสาเหตุของ ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมเพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา โดยมีขั้นตอน หรือกระบวนการในการแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมายหรือเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ความสามารถ ใน การคิดแก้ปัญหาของบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้จัดทำกิจกรรมขึ้น ทั้งนี้ ปัญหาในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็เช่นเดียวกันที่ บุคคลกรทุกฝ่ายทั้งนักเรียน นักศึกษา ต้องร่วมกันนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์หาสาเหตุและ หาแนวทางแก้ไขปัญหาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ PISA (2556 อ้างถึงใน ไฟруร์ย์ สิน ลารัตน์ และคณะ, 2558 : 126) กล่าวว่า การแก้ปัญหาอย่างร่วมมือ เป็นความสามารถส่วน บุคคลของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปในการมีความพยายามที่จะแก้ปัญหาอย่างมีส่วนร่วมใน กระบวนการโดยต้องมีความเข้าใจร่วมกันในปัญหาที่เกิดขึ้นหรือความเข้าใจที่ตรงกัน และ ร่วมกันหาวิธีหรือหนทางในการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหานั้นๆเนื่องจาก การคิดแก้ปัญหาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีฐานของความเข้าใจในปัญหานั้นอย่างถ่องแท้โดย อาศัยความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำสู่การวิเคราะห์แยกแยะ ประเด็นปัญหา เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่เป็นประเด็นหรือสาระสำคัญของปัญหานั้นๆและเมื่อ เข้าใจสาเหตุแห่งปัญหาแล้วจึงจะสามารถค้นหาแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมใน บริบทนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กายเอ (Gagme, 1970 : 62) กล่าวว่า การคิดแก้ปัญหาเป็นรูปแบบ

การเรียนรู้อย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ประเภทหลักการที่มีความเกี่ยวข้องกันด้วยแต่สองประเภทนี้ไป และใช้หลักการนั้นมาพสมพسانกันจนเป็นความสามารถชนิดใหม่ที่เรียกว่า ความสามารถด้านการคิดแก้ปัญหาการเรียนรู้ประเภทนี้ต้องอาศัยการเรียนรู้ประเภทความคิด รวมยอดเป็นพื้นฐานของการเรียนเป็นการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยความสามารถในการมองลักษณะร่วมของสิ่งเร้าทั้งหมด

4. สถานศึกษาต้องให้บุคลากรมีส่วนร่วมกันวางแผนการประเมินผลการจัดกิจกรรม กำหนดให้มีการประเมินแฟ้มรายงานการเข้าร่วมกิจกรรม ให้ครุฑ์ปรึกษาองค์การและตัวแทนนักเรียนองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยในสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์การประเมินและร่วมกันประเมินผลกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม มีความสำคัญอีกด้านหนึ่งที่เป็นส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จ อีกทางหนึ่งถ้าการติดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้วผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะไม่ทราบด้วยตนเองว่า กิจกรรมที่ทำไปนั้นได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่และเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปในทางเดียวกันการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็เช่นเดียวกันที่บุคลากรทุกฝ่ายทั้งนักเรียน นักศึกษาต้องเข้ามามีส่วนร่วมกันจัดทำเกณฑ์การประเมินผลการจัดกิจกรรมเพื่อหาดั้งเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณรัตน์ จันทร์นุวงศ์ และคณะ (2557 : 98) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อกำกับติดตาม บุคลากรกลุ่มต่างๆ ผู้กำหนดนโยบาย ผู้กำกับนโยบายใช้งานประเมินเพื่อกำกับติดตาม คุณภาพของการศึกษา ให้รางวัลหรือยกเลิกการปฏิบัติงานสนับสนุนและจัดปัจจัยเกื้อหนุน ทางด้านบุคลากรและงบประมาณรวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม ระบุผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการวัดและประเมินตามที่กำหนดผู้บริหารใช้การประเมิน เพื่อบ่งชี้จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา กำหนดลำดับการดำเนินงานวางแผนการดำเนินการและการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับ Garaway (อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวนิช, 2538 : 52) กล่าวว่า การประเมินแบบมีส่วนร่วมว่าเป็นการประเมิน ที่นำผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย โดยมองว่าเป็นข้อดี เพราะจะเป็นการดึงเอาบุคลากรที่มีประสบการณ์ในงานของตนเองมาเข้าร่วมในการประเมิน ซึ่งถือได้ว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นเป็นผู้ที่จะตัดสินโครงการได้ดีที่สุด

เป้าหมายที่ 2 แนวทางการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล สรุปได้ว่า แนวทางการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรนักเรียนร่วมกันวางแผนคิดน้อยบาย ไว้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมด้านพัฒนานักเรียน นักศึกษา วางแผนการจัดตั้งชุมชนภาษาต่างประเทศให้มีมาตรฐานสู่สากลโดยเฉพาะการมุ่งเน้นการใช้ภาษาต่างประเทศให้

สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษานั้น และสถานศึกษาต้องร่วมกันคิดวางแผนการจัดทำ MOU กับสถานศึกษาในอาเซียนเพื่อสนับสนุนงบประมาณสำหรับครุต่างชาติเจ้าของภาษามาสอน นักเรียน นักศึกษาและจัดทำแผนส่งนักศึกษาออกฝึกงานต่างประเทศเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมด้านร่วมคิดมีความจำเป็นอีกด้านหนึ่งที่ สถานศึกษาต้องส่งเสริมการให้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ เข้ามาร่วมคิดกำหนดแนวทางกลยุทธ์ต่างๆ ในการจัด กิจกรรมนักเรียน นักศึกษา รวมถึงข้าดการระดมความคิดในการวางแผนการจัดกิจกรรมด้าน ทางการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล โดยการร่วมกันกำหนดแนวทางสร้าง ความตระหนักรถการปลูกจิตสำนึก ปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยการปลูกฝัง วัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศทำกิจกรรมด้านการเสริมทักษะวิชาชีพที่เน้นการฟังและการ พูดภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้จัดต้องมีการประสานงานกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามา มีส่วนร่วมใน การวางแผนการทำงานต่างๆ จะทำให้มีการบูรณาการตัดสินใจรอบคอบมีเหตุมีผลสามารถ ช่วยกันคิดวิเคราะห์ปัญหาขั้นตอนต่างๆ โดยอาศัยความเข้าใจหรือการตกลงร่วมกันมีการ รวบรวมกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรมาสนับสนุนงานร่วมกัน เพื่อให้เกิด ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เต็มใจที่จะทำงานร่วมกันเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางในการจัด กิจกรรมต่างๆ ด้านทางการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากลให้สอดคล้องตรงกับ ความต้องการของผู้เรียนและสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ชนท ราชทอม (2554) กล่าวว่า การ คิดเป็นกระบวนการทางสมองในการจัดกระทำการคิดตัดสินใจรอบคุณภาพที่มีความต่อเนื่อง การคิดเป็น กระบวนการทางสมองที่มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้นได้ด้วยการฝึกคิดเสมอคนที่มีทักษะในการคิดดีจะ ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ ศิริทวี (2543 อ้างถึงใน ชูศรี กิจชาโรจน์, 2552) กล่าวว่า การร่วมคิด คือ การตกลงใจว่าจะกระทำการคิดตัดสินใจเป็นจุดเริ่มต้นของการ ปฏิบัติการคิดตัดสินใจจึงไม่ใช่การคิดทางเลือกแต่เป็นการประมวลทางเลือกต่างๆ โดยใช้ วินิจฉัยและระบุข้อตกลงใจว่าจะกระทำการใดในทิศทางใด การดำเนินชีวิตของคนเราต้องตัดสินใจ นักเรียนจึงควรฝึกทักษะการคิดตัดสินใจให้เป็นระบบเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

2. สถานศึกษาต้องร่วมกันทำแผนงานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร สร้างวัฒนธรรม องค์กรโดยการปลูกฝังวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ทำกิจกรรมด้านการเสริมทักษะ วิชาชีพที่เน้นการฟังและการพูดภาษาต่างประเทศ ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันจัดทำ กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาโดยการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้นักเรียนร่วมกันทำ กิจกรรมด้วยตนเอง และนำแผนการจัดกิจกรรมชุมชนภาษาอังกฤษไปใส่ในชุมชนวิชาชีพ เพื่อ เป็นแนวปฏิบัติกิจกรรมไปในทางเดียวกัน อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมในการช่วยกันลงมือ

ปฏิบัติงานกิจกรรมต่างๆ การร่วมกันทำงานต้องได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือกันถึงจะเกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาต้องสร้างความรู้ความเข้าใจมองหมายหน้าที่ให้นักเรียน นักศึกษาและบุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อสนองสนองนโยบายต่างๆ ทางด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากลจะส่งผลต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษาโดยตรง จึงต้องใช้หลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมมือปฏิบัติงานสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ เสนญูรธรรม กันอุไร (2556) กล่าวว่า การทำกิจกรรมกลุ่มผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ที่นำเสนอและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวงมุมสนทนากุ๊ตตรวจสอบ คุ้มคิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการทำงานของกลุ่มโดยเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ความกระจังในการณ์ที่ผู้เรียนสนใจต้องการความช่วยเหลือ ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจังชัดเจนเพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล ขั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกัน สรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนที่กำหนดไว้และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับ สมิต สัชเมธ (2551) กล่าวว่า การร่วมทำ หมายถึง การประสานงาน การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติงานสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย โดยอาศัยความเชื่อใจ หรือการตกลงร่วมกัน มีการรวมรวมกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทักษะการมานะสนับสนุนงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เต็มใจที่จะทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ โอลสัน (Olson, 2001) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาร่วมกันของทางคณะ ซึ่งเป็นฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนิสิต โดยผู้วิจัยได้เน้นว่าการแยกกันทำงานคนละส่วนอย่างเด็ดขาดนั้น เป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักศึกษา ในทางที่ถูกที่ควรแล้วทั้งสองฝ่ายจะต้องทำงานส่งเสริม การเรียนรู้ของนักศึกษาร่วมกันอย่างใกล้ชิด โดยทุ่มเทเวลาให้นักศึกษามากขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของนักศึกษาและช่วยกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต ช่วยให้พัฒนาคุณค่าความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกันรวมถึงความเป็นอยู่ในร่วมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น

3. สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้บุคลาภายนอกร่วมกันแก้ปัญหาโดยการปรับปรุงแก้ไขนโยบายเพื่อยืดใช้เป็นแผนงานจัดกิจกรรมด้านการพัฒนานักเรียนด้านภาษา ส่งเสริมการใช้ภาษาให้กับครุทุกแผนกวิชาและบุคลากรทุกฝ่ายเข้ารับอบรมภาษา ประสานงานความร่วมมือ

แก้ปัญหาด้านการใช้ภาษา กับหน่วยงานภายนอกเพื่อเป็นวิทยากรในการจัดกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาจากการจัดกิจกรรมทางด้านภาษาต่างประเทศ และมาตรฐานสากลด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก การร่วมกันแก้ปัญหา การจัดกิจกรรม ทุกฝ่ายต้องช่วยกันคิดหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา โดยมีขั้นตอนหรือกระบวนการในการแก้ปัญหาให้บรรลุ เป้าหมายหรือเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของบุคคลจะแตกต่าง กันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้จัดทำกิจกรรมขึ้น ทั้งนี้ปัญหานี้ในการจัดกิจกรรมด้านการพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากลก็เช่นเดียวกันที่บุคลากรทุกฝ่ายทั้งนักเรียน นักศึกษา ต้องร่วมกันนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์หาสาเหตุและหาแนวทางแก้ไขปัญหาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ภูด (Good, 1973 : 518) กล่าวว่า การแก้ปัญหาเป็นแบบแผนหรือวิธีการซึ่งอยู่ ในสภาวะที่ไม่มีความยุ่งยากลำบากหรืออยู่ในสภาวะที่พยายามตรวจสอบข้อมูลที่ทำมาได้ ซึ่งมี ความเกี่ยวข้องกับปัญหามีการตั้งสมมติฐานและการตรวจสอบสมมติฐานภายใต้การควบคุม มี การเก็บข้อมูลจากการทดลองเพื่อหาความสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานนท์ และ คณะ (2555 : 138) กล่าวว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา หมายถึง การนำประสบการณ์ เดิมที่เกิดจากการเรียนรู้มาเป็นพื้นฐานการแก้ปัญหาในสถานการณ์หรือปัญหาใหม่ โดยมี ขั้นตอนหรือกระบวนการในการแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมายหรือเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับบุคคลภาวะทางสมอง ประสบการณ์ความสนใจสติปัญญาความพร้อมแรงจูงใจอารมณ์และสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้อง กับ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2558) กล่าวว่า ความสามารถของ บุคคลในการเข้าร่วมกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่มที่มีตั้งแต่สองคนขึ้นไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยการแบ่งปันความเข้าใจที่มี และรวมความรู้ ทักษะและความพยายามเข้า ด้วยกันเพื่อแก้ปัญหา สมรรถนะที่ใช้ในการแก้ปัญหาแบบร่วมมือ ได้แก่ 1. การสร้างและเก็บ รักษาความเข้าใจที่มีร่วมกัน เช่น รู้และเข้าใจดุจแข็งและดุจอ่อนที่สัมพันธ์กับงานที่ตนเอง และ เพื่อนร่วมกลุ่มต้องดำเนินการ 2. การเลือกวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา เช่น เข้าใจ ปัญหาและรู้แนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และ 3. การสร้างและรักษา ระเบียบของกลุ่มเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม

4. สถานศึกษาต้องร่วมกันจัดทำกิจกรรมการประเมิน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการเขียนเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมีเข้ามา มีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการ ทำ กิจกรรมด้านมาตรฐานสากล และมีการประชาสัมพันธ์ผลการประเมินกิจกรรมนักเรียนให้ บุคคลภายนอกทราบในการทำกิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมใน การประเมินผลการจัดกิจกรรมมีความสำคัญอีกด้านหนึ่งที่เป็นส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมให้

ประสบผลสำเร็จ อีกทางหนึ่งถ้าการดิดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้วผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะไม่ทราบด้วยตนเองว่ากิจกรรมที่ทำเป็นนี้ได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่ และเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปในทางเดียวกันการจัดกิจกรรมด้านการพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากลก็ เช่นเดียวกันที่บุคลากรทุกฝ่ายทั้งนักเรียน นักศึกษาต้องเข้ามา มีส่วนร่วมกันจัดทำเกณฑ์การประเมินผลการจัดกิจกรรมเพื่อหาตัวบ่งชี้จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา ในการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ เพราะการร่วมกันกำหนดวางแผนการประเมินการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินการวิเคราะห์สรุปดัชนีจากการประเมินการจัดทำรายงานการประเมินตลอดจนการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ อันจะทำให้ผลการประเมิน เป็นไปตามหลักทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ OECD (อ้างถึงใน ไพบูลย์ สิน Laratn, และคณะ, 2558 : 126) กล่าวว่า การประเมินของ PISA นั้นมีจุดมุ่งหมายในการประเมินเพื่อการพัฒนาศักยภาพที่ขาดหายของผู้เรียน ให้ผู้เรียนก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ห้องเน้นการประเมินประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาอย่างร่วมมือของผู้เรียนใน 3 มิติ ได้แก่ ความเข้าใจร่วมกันของปัญหาที่เกิดขึ้นการเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมและถูกต้องและความร่วมมือของทีมในการแก้ปัญหา ซึ่งการทดสอบดังกล่าวผู้ได้รับการประเมินจะต้องใช้ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์เพื่อวิเคราะห์ประเด็นปัญหาจากสถานการณ์ที่มีให้และการจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมโดยเน้นความร่วมมือที่ดีเป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สุมนา โสตถิplotonนันต์ (2548 : 31) กล่าวว่า การประเมินแบบมีส่วนร่วมเป็นการประเมินที่นำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้รับผิดชอบโครงการมีร่วมกันประเมินโครงการ ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินแบบมีส่วนร่วมที่มุ่งที่จะพัฒนาปรับปรุงในทางที่ดีที่บุคคลในองค์กรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นพ้องต้องกัน โดยอาศัยกรอบการเรียนรู้ขององค์กรเป็นกรอบแนวคิด และใช้การร่วมมือกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นพลังสำคัญในการไปสู่เป้าหมายของการประเมินได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรงค์ ดุ๊มทอง (2557) กล่าวว่า การประเมินแบบมีส่วนร่วม เป็นการขยายการประเมินแบบรูปแบบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยให้ความสำคัญในการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ การประเมินแบบมีส่วนร่วมเป็นการพัฒนารูปแบบการประเมินจากรูปแบบดั้งเดิมที่เน้นเฉพาะกลุ่มนักประเมินภายนอกเท่านั้น ดังนั้นผู้ส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการหรือสิ่งที่ได้รับจากการประเมินไม่สะท้อนความเป็นจริงจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการนั้นๆ การมีส่วนร่วมการประเมินของผู้ประเมิน และผู้ถูกประเมินนี้จะร่วมกันดังแต่กำหนดประเด็นปัญหาการประเมิน ร่วมกำหนดวางแผนการประเมินการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินการวิเคราะห์สรุปดัชนีจากการผลการประเมินการจัดทำรายงานการประเมินตลอดจนการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ อันจะทำให้ผลการประเมินเป็นไปตามหลักทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

ผลกระทบจากการศึกษาการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ พบว่า เป้าหมายที่ 1 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายที่ 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากลผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักรถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามหลักมาตรฐานสากลให้แก่นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา